

67. Γυναίκα και άνδρας

Μια γυναίκα είχε μεθυστήν άνδρα και εβουλήθη να τον σωφρονίσει. Και όταν τον είδε κρασισμένον, τον έβαλε μέσα εις το θέατρον και έκλεισε την θύρα. Και όταν εσυνήρθεν εκ της μέθης, έκρουσεν η γυναίκα την θύρα του θεάτρου. Και τούτος λέγει: «Τις είσαι;» Και η γυναίκα είπεν ότι: «Φέρνω να φάγοσιν οι νεκροί.» Και αυτός είπεν: «Μη μου φέρεις να φάγω, αμή μάλιστα να πλώ, επειδή όταν μου θυμάς φαγί λυπούμαι, αμή διά να πλώ χαίρομαι.» Και εκείνη είπεν: «Ω κακότυχη εγώ, ότι εύκαιρα εκοπίασα: επειδή εσύ όχι μόνον ότι δεν επαιδεύθης, αμή και χειρότερος έγινες.»

Ο μύθος δηλοί ότι δεν πρέπει εις τα κακά να αργούμεν, ότι πολλές βολές θέλομε να την εβγάλομεν την κακήν συνήθειαν και δεν ημπορούμεν.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.